

selvfølgelig ikke saa hensynsfuldt overfor Publikum, thi saa er der nogle, som ikke faar Posten før langt ud paa Eftermiddagen. Dersom man lod 2 eller 3 Mand besørge det samme, vilde i hvert Fald et stort Tal af Publikum faa deres Aviser og Breve betydeligt før, end naar 1 Mand skal gaa hele Dagen og først paa et sent Tidspunkt kommer til de sidste paa Turen. Jeg erkender, at der i Postvæsenet har været nogen Tendens til at lægge Turene saaledes, at man fik, om man saa vil sige, den fulde Brug af det paagældende Postbuds Arbejdskraft; men saa vidt det staar til mig, skal der ogsaa der, hver Gang der er Tale om en Forandring og Omlægning, blive draget Omsorg for, at man ser paa, paa hvilken Maade det uden alt for meget forøget Udgift kan lade sig gøre at imødekomme Publikums berettigede Krav paa at faa Posten saa hurtigt som muligt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ogsaa for deres Vedkommende, som skal besørge saadanne Postrouter, i Virkeligheden er det bedste at have de korte Router. Thi den Betaling, der gives og kan gives, er alligevel saadan, at det er vanskeligt for en Familie at leve af det; derimod er det saaledes — det viser Erfaringen —, at hvor der er smaa Ture, som en Mand, der enten har en lille Landejendom eller et lille Haandværk, kan besørge i Løbet af et Par Timer; er det en stor Behagelighed for paagældende, og saadanne smaa Ture er i overordentlig høj Grad eftertragtede. Og det er ret forstaaeligt, thi det er en sikker omend lille Indtægt for paagældende, den ved han, han har, og naar den paagældende er saaledes stillet, at han har den som en Bifortjeneste, er det vist en udmærket Ordning, som jeg mener, man i saa høj Grad som muligt skal tilstræbe. Men som sagt, det er noget, der maa komme successivt, og der er ogsaa Steder, hvor det ikke kan gennemføres, fordi Routerne er saaledes, at hvis man skulde have mange Landposter, vilde de komme til at følges ad et langt Stykke fra den paagældende Jernbanestation, og en saadan Ordning kan man selvfølgelig ikke have.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) henledte Opmærksomheden paa en Bestemmelse om, at Tryk-

sager for at kunne forsendes som saadanne ikke maa veje over et halvt Pund, 250 g. Jeg tror nu ikke, der i al Almindelighed er noget Ønske om at gaa op med den Grænse. Jeg har mere Indtrykket af, at man i Almindelighed snarere er utilfreds med, at der som Reklame sendes hele Bundter; som Postbudene skal gaa og slæbe rundt med — navnlig ude paa Landet kan det nok blive til noget, naar der en enkelt Dag til det lille Distrikt kommer en halv Sæk fuld —, og ligeledes er Folk utilfredse med, at de skal have de store Bunker, som de ikke gider læse — ganske vist kan de smide dem i Papirkurven. Som sagt, jeg tror ikke, der er noget særligt Ønske om at begunstige den Slags Tryksager. Det var ganske vist heller ikke dem, det ærede Medlem nævnedes, men Læseforeningers Bøger. Om man af Hensyn til Læseforeningspakkerne skulde indrette det paa anden Maade og, jeg havde nær sagt, belemre Postvæsenet med en hel Mængde Tryksager, er tvivlsomt. Jeg kunde snarere tænke mig den Vej at forhøje Portoen for det overvægtige, som det ærede Medlem sagde, og det skal jeg gerne tage under Overvejelse. — Naar det ærede Medlem saa ogsaa nævnedes Blade, navnlig Ugeblade, der hidtil havde haft Vanskelighed ved at holde sig indenfor Grænsen, er det rigtigt, men det vil vi kunne komme ud over her, de maa blot betale i Forhold til den Vægt, Bladene har.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg slutter med at gøre opmærksom paa, at trods det, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) fremhævede, synes, som om Statens Indtægter stiger i større Grad end forudsat under Skattelovens Behandling sidste Vinter, saa er Stigningen ikke en saadan, at man har Ret til at sige: Nu kan vi give Afkald paa den forøgede Indtægt, der her vil indvindes. Forholdet er tværtimod dette, at vi ogsaa ved Lægningen af Finanslovsforslaget for det kommende Aar, det, der er til Behandling i Folketinget — hvis jeg alene holder mig til Postvæsenet —, har maattet skære af paa en Mængde Punkter for ikke at faa et andet Forhold mellem Indtægter og Udgifter end det, der i de senere Aar — og jeg kan sige heldigvis — har vist